

ADVIES Nr 29 / 1998 van 25 september 1998

O. Ref. : 10 / A / 1998 / 024

BETREFT : Voorontwerp van wet die de wet van 4 juli 1962 wijzigt, betreffende de openbare statistiek, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1985 en de wet van 21 december 1994.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op de adviesaanvraag dd. 28 augustus 1998 van de Vice-Eerste Minister, Minister van Economie en van Telecommunicatie;

Gelet op het verslag van mevr. Laurence BOVY en dhr. Serge MERTENS de WILMARS;

Brengt op 25 september 1998 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG:

---

1. Bij schrijven van 28 augustus 1998 vraagt de Vice-Eerste Minister en Minister van Economie en van Telecommunicatie de Commissie om advies over een voorontwerp van wet die de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek wijzigt. Dit voorontwerp beoogt de aanpassing van de wetgeving aan de praktijken van het Nationaal Instituut voor Statistiek (hierna het N.I.S.), met naleving van de beginselen bepaald door de richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (hierna de richtlijn 95/46/EG), enerzijds, en van de gedragslijnen opgenomen in zowel Verordening (EG) Nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek, als in Aanbeveling nr. R (97) 18, door het Comité van Ministers aangenomen op 30 september 1997, betreffende de bescherming van persoonsgegevens verzameld en verwerkt voor statistische doeleinden (hierna Aanbeveling nr. R (97) 18), anderzijds.

Rekening houdend met het nakende einde van de legislatuur en met de lange goedkeuringsprocedure van een voorontwerp van wet, wenst de Vice-Eerste Minister en Minister van Economie en van Telecommunicatie dat dit dossier met spoed onderzocht wordt.

II. ONDERZOEK IN HET LICHT VAN DE WET VAN 8 DECEMBER 1992 EN VAN DE RICHTLIJN 95/46/EG:

II. 1. De wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek en het toepassingsgebied van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna de wet van 8 december 1992).

2. Daar de wetgever de regels opgenomen in de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek als evenwaardig beschouwde met de regels opgenomen in de wet van 8 december 1992⁽¹⁾, onttrok hij de verwerkingen van persoonsgegevens uitgevoerd overeenkomstig de wet van 4 juli 1962 aan het toepassingsgebied van de wet van 8 december 1992 (zie artikel 3, § 2, 4°, van deze wet en artikel 2 bis van de wet van 4 juli 1962).

Niettemin kreeg de Commissie reeds de gelegenheid⁽²⁾ om erop te wijzen dat zij deze onttrekking in strijd achtte met het Verdrag van Straatsburg van 28 januari 1981, goedgekeurd bij wet van 17 juni 1991 tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van gegevens, zulks des te meer daar naar de mening van de Commissie de door de wetgeving van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek geleverde waarborgen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer niet als toereikend konden beschouwd worden, in het bijzonder met betrekking tot het finaliteitsbeginsel, het verlenen van een recht tot raadpleging aan de betrokken persoon, en bepaalde verplichtingen inzake de veiligheid van de verwerkingen. In het algemeen roept elke bijzondere wet die het beperken van het toepassingsgebied van de wet van 8 december 1992 tot doel of tot gevolg zou hebben, bij de Commissie het grootste voorbehoud op.

---

¹ vgl. [...] « Het gaat om een eenvoudig rechtsprincipe : van zodra een informatie voor statistische doeleinden berust bij het N.I.S., valt zij in het toepassingsgebied van de wet betreffende de openbare statistiek en niet meer in dat van de wet betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Deze keuze is niet alleen efficiënt, maar bovendien legitiem omdat de beide beschermingsstelsels evenwaardig zijn. » (Gedr.St., Senaat, 1218/1, p. 53).

² Advies nr. 25/95 van 18 juli 1995.

3. Bovendien moet opgemerkt worden dat het ontwerp van wet tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG, dat momenteel in de Kamer van Volksvertegenwoordigers besproken wordt ⁽³⁾, niet meer voorziet de overeenkomstig de wet van 4 juli 1962 uitgevoerde verwerkingen van persoonsgegevens, te onttrekken aan het toepassingsgebied van de wet van 8 december 1992. Integendeel, artikel 9 van het ontwerp van wet ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers, dat artikel 6 van de wet van 8 december 1992 vervangt, staat bij wijze van uitzondering de verwerkingen van gevoelige gegevens toe ter uitvoering van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek onder de bijzondere voorwaarden vast te leggen door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (nieuw artikel 6, § 2, i) en § 4).

4. De Commissie neemt zich bijgevolg voor om te onderzoeken of de bepalingen tot wijziging van de wetgeving van 1962 betreffende de openbare statistiek als verenigbaar kunnen beschouwd worden met de wet van 8 december 1992 in haar huidige versie en met de richtlijn 95/46/EG, die overigens, indien men voortgaat op de artikelgewijze commentaar, als leidraad gediend lijkt te hebben bij het opstellen van het voorontwerp voorgelegd aan de Commissie.

De Commissie zal zich dus in onderhavig advies beperken tot het maken van opmerkingen met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de natuurlijke personen.

5. Vooraleer zij begint met een uitvoerig onderzoek, wenst de Commissie de volgende twee algemene opmerkingen te maken.

5.1. Met betrekking tot de gebruikte terminologie stelt de Commissie de Minister voor om de tekst te herzien, teneinde hem in overeenstemming te brengen met de terminologie die wordt gebruikt zowel in de richtlijn 95/46/EG als in de wet van 8 december 1992; zo zou bijvoorbeeld de wettelijk omschreven uitdrukking "persoonsgegevens", wat betreft de natuurlijke personen de voorkeur moeten krijgen op de uitdrukking "individuele gegevens" gebruikt in de huidige versie van het voorontwerp.

5.2. De Commissie beveelt meer fundamenteel aan om duidelijk te onderscheiden in drie categorieën van gegevens alsmede tussen de voorwaarden waaronder hun verwerking voor statistische doeleinden toegestaan kan worden:

- de persoonsgegevens, d.w.z. de gegevens die het identificeren van de betrokken persoon mogelijk maken; zij genieten een versterkte bescherming en kunnen bijgevolg slechts voor statistische doeleinden verwerkt worden mits voldoende waarborgen;
- de gecodeerde gegevens, d.w.z. de persoonsgegevens waarmee een individu slechts geïdentificeerd kan worden na tussenkomst van de gegevensverstrekker of van een intermediaire organisatie (die omschreven kan worden als de natuurlijke of de rechtspersoon, of de feitelijke vereniging, die verantwoordelijk is voor de conversie van de gegevens die de identificatie van de betrokken persoon mogelijk maken in gecodeerde gegevens); deze gegevens worden bijgevolg beschermd;
- de anonieme gegevens in de strikte betekenis, d.w.z. die gegevens waarvoor geen enkel redelijkerwijs inzetbaar middel het mogelijk maakt om opnieuw de persoon te bepalen waarop deze informatiegegevens betrekking hebben.

---

³

Parl. St., Kamer, 1997-1998, 1566/1 en volgende.

De Commissie meent dat van het principe moet uitgegaan worden dat het N.I.S. slechts gecodeerde gegevens mag gebruiken indien het gebruik van de anonieme gegevens het beoogde statistisch onderzoek onmogelijk zou maken; slechts indien in laatste instantie het statistische werk absoluut het gebruik van persoonsgegevens zou vereisen, zou deze werkwijze mogen toegestaan worden op voorwaarde dat de passende waarborgen aanwezig zijn.

II. 2. Artikelsgewijs onderzoek.

6. Betreffende artikel 9 van het voorontwerp, dat hoofdstuk II van de wet van 4 juli 1962 vervangt door een nieuw hoofdstuk II met de titel "Uitvoering van de statistische enquêtes", en inzonderheid het nieuwe artikel 6, dat van toepassing is op de verzameling van gegevens door tussenpersonen, hetzij door interprofessionele en beroepsorganisaties die hiertoe erkend zijn, hetzij door gemeenten die in opdracht van het N.I.S. handelen, neemt de Commissie akte van de ingebouwde veiligheidsmechanismen, namelijk:

- de verplichting om een persoon aan te duiden die verantwoordelijk is voor de bescherming van de gegevens, overeenkomstig de bepalingen van de wet, en wiens naam vooraf wordt meegedeeld aan het Comité voor het Statistisch Geheim (dat overigens een vertegenwoordiger van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in haar midden telt - vgl. het nieuwe artikel 24 quater van de wet, vervangen door artikel 47 van het voorontwerp van wet), alsmede aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (nieuw artikel 6, §§ 1 en 2; nieuw artikel 17, § 2, van de wet, vervangen door artikel 32 van het voorontwerp);
- het verbod op elke mededeling van de verzamelde gegevens aan bovengenoemde tussenpersonen (nieuw artikel 6, § 3);
- het verbod opgelegd aan de tussenpersonen om de gegevens te gebruiken voor andere dan voor statistische doeleinden die verenigbaar zijn met het oorspronkelijke doeleinde van de statistische enquête (nieuw artikel 6, § 3).

Wat dat betreft acht de Commissie dat de tekst, in zijn huidige vorm te ruim, op dit punt als volgt zou moeten herzien worden om coherent te blijven met het nieuwe artikel 9, 2° : "[...] Zij mogen deze inlichtingen slechts gebruiken voor statistische doeleinden verenigbaar met het oorspronkelijke doeleinde van de statistische enquête, overeenkomstig het finaliteitsbeginsel beoogd in artikel 9, lid 2".

7. Bovendien oordeelt de Commissie dat het passend is om deze beschikking te vervolledigen door een bepaling die door verwijzing naar het nieuwe artikel 18 van de wet (dat voldoende waarborgen ter zake biedt) verduidelijkt dat personen die kennis hebben van persoonsgegevens naar aanleiding van een statistische activiteit, aan het beroepsgeheim onderworpen moeten zijn (vgl. artikel 3.2. van de Aanbeveling nr. R(97) 18). De Commissie herinnert er ter zake aan dat iedere toegestane verwerking van gevoelige of gerechtelijke gegevens slechts mag uitgevoerd worden indien de personen gemachtigd om de gegevens te verwerken, door een wettelijke, deontologische, statutaire of contractuele bepaling tot de vertrouwelijkheidsverplichting gehouden zijn (krachtens respectievelijk, artikel 4, 2°, van het koninklijk besluit nr. 8 tot vaststelling van de doeleinden, de criteria en de voorwaarden van toegestane verwerkingen van de gegevens bedoeld in artikel 8 van de wet van 8 december 1992, en artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 14 van 22 mei 1996 tot vaststelling van de doeleinden, de criteria en de voorwaarden van toegestane verwerkingen van de gegevens bedoeld in artikel 6 van de wet van 8 december 1992).

8. Bij artikel 10 van het voorontwerp betreffende het recht van kennisneming, het recht van toegang en het recht van verzet (nieuw artikel 8 van de wet) maakt de Commissie volgende opmerkingen.

8.1. Volgens de commentaar bij het artikel (zie pagina 7), werd het mogelijk geacht om, op grond van de afwijking voorzien in artikel 13.2. van de Richtlijn 95/46/EG, in het voorontwerp de door artikel 12 van de Richtlijn 95/46/EG aan de betrokken persoon verleende rechten van toegang, kennisneming en verbetering te beperken: volgens de auteur van het voorontwerp vormt het feit dat uitdrukkelijk voorzien wordt (zie nieuw artikel 9, 2°, d, van de wet, ingevoerd door artikel 12 van het voorontwerp) dat "op basis van individuele statistische gegevens geen enkele beslissing mag genomen worden die tot doel of gevolg heeft de individuele situatie van de aangever te beïnvloeden", immers een toereikende wettelijke waarborg, die het mogelijk maakt

- de gegeven informatie te beperken tot wat evenredig is met het belang van de aangever en dat van de enquête (nieuw artikel 8, § 2, van de wet);
- het recht van toegang van de aangever te beperken tot het loutere verkrijgen van de door de aangever of zijn vertegenwoordiger ingevulde vragenlijst (nieuw artikel 8, § 3 van de wet);
- het recht van verbetering niet uitdrukkelijk te erkennen.

De Commissie wenst nadrukkelijk te beklemtonen dat op deze afwijking, geboden door artikel 13.2. van de richtlijn 95/46/EG slechts een beroep mag gedaan worden in de gevallen waarin kennelijk geen gevaar op schending van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken persoon bestaat: bijgevolg meent de Commissie dat de beperkingen op het recht van kennisneming, gegrond op de afwijking voorzien door artikel 13.2. van de richtlijn 95/46/EG, slechts toegestaan zijn wat de anonieme en de gecodeerde gegevens betreft, en in geen geval wat de gegevens betreft die de identificatie van de betrokken persoon mogelijk maken.

8.2. Daarenboven, vermits in de praktijk de techniek van de zogenaamde "primaire indirecte" verzameling (overeenkomstig de definitie in de Aanbeveling nr. R (97) 18, d.w.z. de verzameling van gegevens bij personen die deel uitmaken van de omgeving van de betrokken persoon (het aangehaalde voorbeeld van een dergelijke indirecte verzameling is de enquête bij gezinnen waarbij de aanwezige persoon antwoordt voor de andere gezinsleden) niet kan uitgesloten worden, moeten het recht van kennisneming en het recht van verzet, respectievelijk omschreven in §§ 2 en 3 en in § 4 van het nieuwe artikel 8, niet aan de aangever alleen toegekend worden, maar wel aan elke bij de statistische enquête betrokken persoon.

8.3. Inzake het recht van verzet toegekend in § 4 van het nieuwe artikel 8, merkt de Commissie verder op dat er twee alternatieve verhaalmogelijkheden naast elkaar open staan, blijkbaar naar keuze van de [aangever]: hetzij bij het Comité voor het Statistisch Geheim, hetzij bij de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdend in kort geding.

9. Artikel 12 van het voorontwerp, dat artikel 9 van de wet vervangt, schrijft in de wet betreffende de openbare statistiek de beginselen in van rechtmatigheid, finaliteit en proportionaliteit, zoals opgenomen in artikel 5 van het bovenvermelde Verdrag van Straatsburg van 28 januari 1981, en in artikel 6 van de richtlijn 95/46/EG; het beoogt bovendien de openbaarheid van de Gedragscode van het N.I.S in te stellen.

De Commissie beveelt aan om de redactie van het door het nieuwe artikel 9 bevestigde principe van rechtmatigheid te stoelen op dat van de richtlijn 95/46/EG, namelijk: "De verzameling en de verwerking van gegevens berusten hetzij op een koninklijk of ministerieel besluit genomen ter uitvoering van de huidige wet, hetzij op de onbetwistbare/ondubbelzinnige toestemming van de betrokken persoon".

Zij stelt daarenboven vast dat het principe van de eerlijke verzameling van gegevens (artikel 6.1. van de Richtlijn 95/46/EG) niet is ingeschreven in het voorontwerp, dat op dit punt zou moeten aangevuld worden.

Tenslotte wenst de Commissie dat het ontwerp van de Gedragscode, die het geheel van de regels die het N.I.S. toepast met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van het zakengeheim zou moeten overnemen, haar vóór goedkeuring door de Koning en publicatie in het Belgisch Staatsblad wordt voorgelegd.

10. Artikel 15 van het voorontwerp, dat artikel 11 van de wet vervangt, betreft de “anonimisering” van de verzamelde persoonsgegevens, die in principe ten laatste vanaf het einde van de controleverrichtingen van de verzameling plaatsvindt; de anonimisering kan evenwel op voorwaarde van een gunstig en met redenen omkleed advies van het Comité voor het Statistisch Geheim worden uitgesteld in geval van noodzaak (wanneer de aard van de verwerking zelf vereist dat koppelings- of andere verwerkingswerkzaamheden ingeleid worden), op voorwaarde dat er veiligheidsmaatregelen worden genomen overeenkomstig de richtlijnen van de verantwoordelijke voor de veiligheid.

De “anonimisering” wordt volgens het voorontwerp verwezenlijkt door de identificatie- of hulpgegevens en de informatiegegevens gescheiden te bewaren.

10.1. Wat het ogenblik betreft waarop de “anonimisering” moet geschieden, is deze bepaling naar de mening van de Commissie niet in tegenspraak met de Richtlijn 95/46/EG waarvan artikel 6.1., e) bepaalt dat “de persoonsgegevens, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer mogen worden bewaard dan nodig is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij verzameld of vervolgens verwerkt worden. De Lid-Staten voorzien in passende waarborgen voor persoonsgegevens die langer dan hierboven bepaald, voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden worden bewaard.” Deze opvatting wordt ook uitgewerkt in Aanbeveling nr. R (97) 18 (zie artikel 3.3. : “De persoonsgegevens verzameld en verwerkt voor statistische doeleinden moeten anoniem gemaakt worden vanaf het moment dat zij onder een identificeerbare vorm niet meer nodig zijn.” (vertaald), en artikel 8.1. : “De persoonsgegevens verzameld voor statistische doeleinden zullen anoniem worden gemaakt onmiddellijk vanaf het einde van de verzamel-, controle- of koppelingswerkzaamheden, behalve wanneer de identificatiegegevens noodzakelijk blijven voor statistische doeleinden – op voorwaarde dat zij gescheiden bewaard worden – of wanneer de aard van de verwerking zelf het noodzakelijk maakt dat de andere verwerkingswerkzaamheden gestart worden voordat de gegevens anoniem gemaakt werden, voor zover welomschreven bewaringsmaatregelen toegepast worden.”,vertaald).

10.2. Er zou evenwel een onderscheid ingesteld moeten worden tussen de gegevens die verzameld werden met het oog op de statistische verwerking, en de gegevens die verzameld werden om in het geval van een verplichte enquête na te gaan of elke persoon waar de enquête betrekking op heeft, er daadwerkelijk aan heeft deelgenomen.

Met betrekking tot de gekozen “anonimiserings”-methode, brengt de Commissie, die daarbij in het bijzonder steunt op overweging 26 van de richtlijn 95/46/EG ⁽⁴⁾; in herinnering dat het essentieel is dat de gebruikte techniek het mogelijk maakt elk risico te op heridentificatie te vermijden door middelen die redelijkerwijs in te zetten zijn (met name door de controle op de sleutels die worden gebruikt om de informatiegegevens te coderen); in het tegenovergestelde geval is het ongepast om te spreken over anoniem gemaakte gegevens (zie supra, punt 5.2). Het louter gescheiden bewaren van de identificatiegegevens of hulpgegevens, en de informatiegegevens, vormt geen anonimisering.

---

⁴ Vgl. eveneens de adviezen nr. 13/94 van 9 mei 1994 en nr. 18/98 van 26 augustus 1998, evenals het arrest van de Raad van State van 10 december 1993 dat een koninklijk besluit van 21 juni 1990 houdende de mededeling van statistische gegevens aan de Minister van Volksgezondheid vernietigt, waarbij de loutere *theoretische* mogelijkheid tot identificatie als voldoende werd beschouwd om de wettelijkheid van het koninklijk besluit waartegen verhaal aan te tasten.

11. Artikel 18 van het voorontwerp, dat artikel 12 van de wet vervangt, omschrijft de omstandigheden waarin de identificatiegegevens gebruikt mogen worden. Rekening houdend met de uitdrukkelijke verwijzing naar het finaliteits- en proportionaliteitsprincipe, beveelt de Commissie aan om de genoemde toepassingen op beperkende wijze toe te staan: vanuit dit oogpunt gezien, is het toevoegen van de term "uitsluitend" wenselijk.

De Commissie merkt bovendien op dat in geen enkele kennisgeving van de betrokken personen is voorzien, waar het de mogelijk gemaakte toepassingen van de hen betreffende identificatiegegevens betreft. Deze afwijking op de informatieplicht lijkt gegrond op artikel 11.2. van de Richtlijn 95/46/EG, op voorwaarde dat de verwijzing naar het finaliteits- en het proportionaliteitsbeginsel beschouwd worden als de passende waarborgen uitmakend; de Commissie verwijst in dit opzicht naar de beschouwingen gegeven in punt 8.1. van voorliggend advies.

12. Artikel 19 van het voorontwerp van wet, betreffende het nieuwe artikel 13, verbiedt in principe de verwerkingen van gevoelige persoonsgegevens in de zin van artikel 6 van de wet van 8 december 1992, behalve indien:

- de betrokken persoon uit vrije wil, expliciet en weloverwogen ingestemd heeft met een dergelijke statistische verwerking;
- een dergelijke statistische verwerking op manifeste wijze noodzakelijk wordt gemaakt en gemotiveerd door een belangrijk algemeen belang; het Comité voor het Statistisch Geheim, waarvan het advies in dit geval vereist is, kan dan bijzondere voorwaarden koppelen aan de verwerkingsverrichtingen.

Het nieuwe artikel 13 is naar mening van de Commissie niet in tegenstrijd met het voorschrift van artikel 8 van de richtlijn 95/46/EG.

Zij beveelt evenwel aan om de verwerking van gevoelige gegevens in het geval van een belangrijk en manifest algemeen belang, niet te onderwerpen aan het loutere advies van het Comité voor het Statistisch Geheim, maar wel aan zijn voorafgaande toelating.

De Commissie meent eveneens dat, in de lijn van artikel 2, a) van het voornoemde koninklijk besluit nr. 14 van 22 mei 1996 tot vaststelling van de doeleinden, de criteria en de voorwaarden van toegestane verwerkingen van de gevoelige gegevens, verduidelijkt moet worden dat deze toestemming op elk moment door de betrokken persoon moet kunnen worden ingetrokken en dat dergelijke gegevens niet verwerkt mogen worden voor andere doeleinden dan deze waarvoor toestemming gegeven werd.

Daarenboven verzoekt de Commissie om in de Nederlandse versie van de tekst de term "ingestemd" door "toegestemd" te vervangen (vgl. de terminologie gebruikt in de Richtlijn 95/46/EG, artikel 8.2.).

Tenslotte beveelt de Commissie aan om het specifieke stelsel, dat in het nieuwe artikel 13 voor de gevoelige gegevens voorzien wordt, eveneens toepasselijk te maken op de medische gegevens (artikel 7 van de wet van 8 december 1992) en op de gerechtelijke gegevens (artikel 8 van de wet van 8 december 1992).

13. Artikel 20 van het voorontwerp van wet voegt in de wet een nieuw artikel 13 bis in, dat betrekking heeft op de bewaring van persoonsgegevens (vgl. opmerking gemaakt supra, punt 5.1.) die voor statistische doeleinden verzameld en verwerkt zijn.

De tekst is naar mening van de Commissie niet in strijd met het finaliteitsbeginsel, op voorwaarde dat in § 1 de termen "statistische doeleinden" voorafgegaan worden door het woord "welbepaalde". Bovendien heeft de Commissie vragen bij het verschil tussen de vernietiging en het uitwissen (§ 2).

Zowel § 2 van het nieuwe artikel 13, als § 4 van het nieuwe artikel 14 quater van de wet, houden het gebruik door het N.I.S. in van het nummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen. Rekening houdend met het huidig artikel 24 quater van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek enerzijds, en met de door de wet van 8 augustus 1983 tot instelling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna de wet van 8 augustus 1983) bekrachtigde rechten van toegang tot het Rijksregister en van gebruik van het Rijksregisternummer door openbare overheden of instellingen van openbaar nut, anderzijds, uit de Commissie hieromtrent geen bezwaar. Ze heeft evenwel vragen bij de schijnbare tegenstrijdigheid tussen § 1 van het nieuwe artikel 13 bis en § 2 van hetzelfde artikel.

14. Het nieuwe artikel 14 quater, § 3, van de wet, ingevoegd door artikel 22 van het voorontwerp, bevestigt de rechtstreekse toegang van het N.I.S. tot de gegevens die opgenomen en bewaard worden in het Rijksregister van de natuurlijke personen, om zijn opdracht van algemeen belang uit te kunnen voeren. De Commissie heeft hiertegen geen bezwaar.

15. Artikel 25 van het voorontwerp voegt in de wet (nieuw artikel 15) een nieuwe definitie van het begrip "statistisch geheim" in.

De Commissie benadrukt dat het statistisch geheim in geen enkel geval ingeroepen mag worden om de niet-naleving van de verplichtingen voortvloeiend uit het beroepsgeheim of uit de wetgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992 te rechtvaardigen.

16. Het nieuwe artikel 16 van de wet, ingevoegd door artikel 29 van het voorontwerp, slaat op de mededeling of verspreiding van statistische gegevens of resultaten, in principe onder globale en "anonieme" vorm. In het geval dat ingevolge het beperkte aantal aangevers *de facto* de onthulling van individuele toestanden met zich zou kunnen brengen, vereist het voorontwerp de voorafgaande toestemming van de betrokken aangever.

16.1. Volgens de Commissie vermeldt de tekst hier op verkeerde wijze anonieme gegevens (zie supra punt 5.2.); er zou eerder moeten verwezen worden naar de notie van gecodeerde gegevens.

Om coherent te blijven met het finaliteitsbeginsel zoals dat in het nieuwe artikel 9 van de wet geformuleerd wordt, beveelt de Commissie daarenboven aan om eerder terug te grijpen naar de formulering van de "onbetwistbare/ondubbelzinnige toestemming van de betrokken persoon" (en niet van de aangever – zie supra, punt 8.2.).

16.2. § 3 van het nieuwe artikel 16 van het voorontwerp staat, bij wijze van uitzondering en op voorwaarde van het advies van het Comité voor het Statistisch Geheim, de Minister toe om aan natuurlijke of rechtspersonen die onderzoeksdoeleinden nastreven, voor uitsluitend wetenschappelijke doeleinden toegang te verlenen tot individuele gegevens, volgens de voorwaarden die hij (de Minister) bepaalt.

De Commissie meent dat deze toegangsvoorwaarden niet door een gewoon ministerieel besluit, maar door een koninklijk besluit bepaald zouden moeten worden.

De Commissie acht het bovendien onontbeerlijk dat deze machtiging gekoppeld wordt aan het bestaan van waarborgen inzake de veiligheid en de bescherming van de gegevens; bepaald door een vertrouwelijkheidscontract, overeenkomstig het nieuwe artikel 16 bis van de wet.

16.3. De laatste paragraaf van het nieuwe artikel 16 stelt dat de overdracht van persoonsgegevens naar een land dat geen lid is van de Europese Unie, plaatsvindt onder de voorwaarden bepaald door hoofdstuk VI van de wet van 8 december 1992. De commentaar van het artikel verwijst uitdrukkelijk naar artikel 25 van de Richtlijn 95/46/EG, krachtens het welke persoonsgegevens naar een derde land doorgegeven mogen worden op voorwaarde dat dat derde land een passend beschermingsniveau waarborgt. De Commissie neemt akte van deze nieuwe bepaling; zij stelt evenwel voor om, overeenkomstig de artikelen 25 en 26 van de Richtlijn 95/46/EG, in het voorontwerp de overdrachten van gegevens naar een Lid-Staat, en naar een derde land, te onderscheiden.

17. Met betrekking tot § 2 van het nieuwe artikel 16 bis, dat door artikel 30 van het voorontwerp in de wet ingevoegd wordt en betrekking heeft op het vertrouwelijkheidscontract, verwijst de Commissie naar de boven geformuleerde overwegingen (punt 10.2.) inzake de "anonimisering" / het feit van persoonsgegevens te coderen; zij wenst eveneens de volgende bemerking te maken : punt 2°, dat de verbintenis oplegt om de gegevens niet door te geven aan een andere gebruiker, behalve mits toestemming van het N.I.S., vervuldigd zou moeten worden met "op eensluitend advies van het Comité voor het Statistisch Geheim".

18. De artikelen 31, 32 en 33 van het voorontwerp van wet, die bij het N.I.S. enerzijds de functie van verantwoordelijke voor de veiligheid invoeren, en anderzijds die van verantwoordelijke voor de gegevensbescherming, zijn een initiatief dat volgens de Commissie verwelkomd moet worden als beantwoordend aan de bepalingen van de richtlijn 95/46/EG.

19. Het nieuwe artikel 24 quater van de wet, door artikel 47 van het voorontwerp van wet ingevoerd, bepaalt de samenstelling, de organisatie en de opdrachten van het Comité voor het Statistisch Geheim dat in de schoot van de Hoge Raad voor de Statistiek zal opgericht worden.

19.1. Met betrekking tot de samenstelling van dit nieuwe sectorieel comité brengt de Commissie de algemene aanbevelingen in herinnering die zij uitbracht in haar advies nr. 30/96 van 13 november 1996, en, in het bijzonder, de noodzakelijke onafhankelijkheid van de leden van elk sectorieel controleorgaan. Ofschoon de Commissie in dit opzicht met voldoening vaststelt dat het genoemde Comité zowel de verantwoordelijke voor de veiligheid en de verantwoordelijke voor de gegevensbescherming, als een lid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer omvat, acht zij het ongeschikt dat dit comité met name ambtenaren omvat van het N.I.S. (die uiteraard door het Comité zouden kunnen geraadpleegd worden of zelfs deelnemen aan besprekingen met raadgevende stem wanneer het technisch karakter van de behandelde onderwerpen dit zou vereisen). De Commissie beveelt dus aan om voor de aanwijzing van de leden van het Comité voor het Statistisch Geheim een procedure aan te nemen waarbij het Parlement betrokken wordt (vgl. aanwijzing van de leden van het Toezichtscomité van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid).

De Commissie neemt met voldoening akte van de voorziene procedure waardoor het lid van de Commissie dat deel uitmaakt van de afdeling bevoegd voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, telkens wanneer het dit nodig acht een advies, beslissing of aanbeveling die in de schoot van het Comité besproken wordt, aan de Commissie kan voorleggen; de besprekingen worden in dit geval opgeschort tijdens het onderzoek van het dossier door de Commissie, binnen de dertig dagen.

Desalniettemin meent zij dat het in bepaalde omstandigheden moeilijk zou kunnen blijken om deze termijn na te leven (wordt deze niet nageleefd, dan moet het Comité niet meer wachten om een advies, beslissing of aanbeveling uit te brengen).

Rekening houdend met het feit dat de commentaar niet aangeeft waarom een verkorte termijn zich zou opdringen, stelt de Commissie bijgevolg voor zich te houden aan de termijn waarin de wet van 8 december 1992 voorziet, namelijk 60 dagen.

19.2. Verder zou de Commissie het logisch achten om de in § 3 van het nieuwe artikel 24 opgesomde opdrachten van het Comité aan te vullen met een opdracht van toezicht op de correcte toepassing van de Gedragscode beoogd in het nieuwe artikel 9, lid 4, van de wet.

III. BESLUIT :

OM DEZE REDENEN,

brengt de Commissie een gunstig advies uit, onder voorbehoud dat rekening wordt gehouden met voormelde aanbevelingen en bemerkingen.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) M.-H. BOULANGER.

(get.) P. THOMAS.